

אלא השותה בארבעה כוסות — מזקינן. אנו רק מזיקים אותו.

והשותה בתרי בשתי כוסות, בין ששתה בשוגג בין במזיד אנו מזיקים לו.

ואילו השותה בארבעה כוסות: אם במזיד — אין, אנו כן מזיקים לו. ואם שתה בשוגג — לא מזיקים לו.

ואי אשתלי שכח ואיקרי ונפק, קרה שיצא לו זוגות — מאי תקנתיה?

לינקוט זקפא דידיה דימינא ישים את אצבע הגודל הימנית בידיא דשמאליה בתוך ידו השמאלית, וזקפא דשמאליה בידא דימיניה. ונימא הכי: אתון ואנא, אתם ואני — הא תלתא ביחד אנחנו שלשה! כלומר, שאין כאן זוגות.

ואי שמיע ליה קול, ואפילו קול של אדם או אשה, דאמר: אתון ואנא הא ארבעה! נימא ליה: אתון ואנא הא חמשה! כדי שלא ישאר בזוגות.

ואי שמיע ליה קול דאמר: אתון ואנא הא שיתא! נימא ליה: אתון ואנא הא שבעה!

הוה עובדא שהשד היה מונה זוגות והוא הוסיף תמיד עוד אחד, עד מאה וחד, ופקע שידא מרוב צער.

אמר אמימר: אמרה לי רישתינחי הגבירה דנשים כשפניות, השולטת עליהן ומלמדת אותן:

האי מאן דפגע בהו, בנשים כשפניות, נימא הכי:

הרי חמימי צואה חמה בדיקולא בזייא, בסלים בזויים — יזדמנו לפומייכו לפיכם [פירוש אחר יהא מזונות לפיכם], נשי דחרשייא, נשים כשפניות!

יהי רצון שאותן שערות ראשיכן שאתן מכשפות בהם קרח קרחייכו — ימרטו!

ואותם פירוורי לחם⁽¹⁾ שאתם מכשפים בהם — פרח פרחייכו! הרוח ישא אותם.

איבדור תבלונייכי, יהיו מפוזרים התבלינים ק"ב-ב שלכם.

פרחא זיקא, ישא הרוח למוריקא חדתא את הכרכום החדש דנקטיתו, שאתן אוחזות בידיכן לכשף בו, נשים כשפניות!

אדחנני וחננכי, כל זמן שחסו עלי מן השמים ואני חסתי על עצמי ואתן חסתן עלי — לא אתיתו לגו לא באתי ביניכם.

השתא, עתה דאתיתי לגו, שבאתי ביניכם, קרחנני וחננכי! יודע אני שהתקררו רחמיכם עלי, וגם רחמי התקררו, שלא חסתי על עצמי.

במערבא, בארץ ישראל, לא קפדי אזוהי על זוגות.

רב דימי מנהרדעא קפיד אפילו ארושמא

1. הריב"ש [צ"ז] מבאר שאין המכשפות עושות את הכישוף בפירוורים, אלא הן מקטירות אותם ואומרות עליהם לחשים והשבעות.